

[

פָּרָשַׁת מִשְׁאֵלֹת הַנֵּרוֹת (WHEN YOU LIGHT)

BaMidbar (Numbers) 8:1-12:16 | Zekhar-Yah (Zechariah) 2:14-4:7 | Tehillah (Psalm) 68 | Ivrim (Hebrews) 4:1-16;
Luka (Luke) 17:11-18:14

TORAH | **HAFTARAH** | **תּוֹעֲלָה** | **מִשְׁחָה זָרָה**

TORAH

BaMidbar Chapter 8

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Speak unto Aharon, and say unto him, 'When you ascend [to] the lamps, the seven lamps shall give light in front of the Menorah.'" 3 And Aharon did so: he lit the lamps thereof so as to give light in front of the Menorah, as יהוה commanded Moshe. 4 And this was the work of the Menorah, beaten work of gold; unto the base thereof, and unto the flowers thereof, it was beaten work; according unto the pattern which יהוה had shown Moshe, so he made the Menorah.

5 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 6 "Take the Levi'im from among B'nei Yisra'el, and cleanse them. 7 And thus shall you do unto them, to cleanse them: sprinkle the water of purification upon them, and let them cause a razor to pass over all their flesh, and let them wash their clothes, and cleanse themselves. 8 Then let them take a young bullock, and its Minkhah, fine flour mingled with oil, and another young bullock

במדבר פרק ח

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ב דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהֶעֱלִיתָךָ אֶת הַנֵּרוֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנֹרָה יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת.
ג וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנֹרָה הֶעֱלָה גִרְתֵּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.
ד וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יִרְכָּה עַד פְּרֻחָהּ מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנֹרָה.
ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ו קַח אֶת הַלְוִיִּים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם.
ז וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהַרְתָּם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאִית וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בַגְדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ.
ח וְלָקְחוּ פֶרֶז בֶּן בְּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּפֶרֶז שֵׁנִי בֶן בְּקָר תִּקַּח לְחֲטָאִית.
ט וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּים לִפְנֵי אֱהִל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

shall you take for a Khatat. 9 And you shall present the Levi'im before the Ohel Mo'ed; and you shall assemble the whole assembly of B'nei Yisra'el. 10 And you shall present the Levi'im before יהוה ; and B'nei Yisra'el shall lay their hands upon the Levi'im. 11 And Aharon shall offer the Levi'im before יהוה for a Tenufah from B'nei Yisra'el, that they may do the service of יהוה . And 12 the Levi'im shall lay their hands upon the heads of the bullocks; and offer you the one for a Khatat, and the other for an Olah, unto יהוה , to make atonement for the Levi'im. 13 And you shall set the Levi'im before Aharon, and before his sons, and offer them for a Tenufah unto יהוה . Thus 14 shall you separate the Levi'im from among B'nei Yisra'el, and the Levi'im shall be Mine. 15 And after that shall the Levi'im go in to do the service of the Ohel Mo'ed; and you shall cleanse them, and offer them for a Tenufah. 16 For they are wholly given unto Me from among B'nei Yisra'el; instead of all that open the womb, even the first-born of all B'nei Yisra'el, have I taken them unto Me. 17 For all the first-born among B'nei Yisra'el are Mine, both man and beast; on the day that I smote all the first-born in the land of Mitzrayim I consecrated them for Myself. 18 And I have taken the Levi'im instead of all the first-born among B'nei Yisra'el. 19 And I have given the Levi'im; they are given to Aharon and to his sons from among B'nei Yisra'el, to do the service of B'nei Yisra'el in the Ohel Mo'ed, and to make atonement for B'nei Yisra'el, that there be no plague among B'nei Yisra'el, through B'nei Yisra'el coming nigh unto HaKodesh." 20 Thus did Moshe, and Aharon, and all the assembly of B'nei Yisra'el, unto the Levi'im; according unto all that יהוה commanded Moshe touching the Levi'im, so did B'nei Yisra'el unto them. 21 And the Levi'im purified themselves, and they washed their clothes; and Aharon offered them for a consecrated gift before יהוה ; and Aharon made atonement for them to cleanse them. 22 And after that the Levi'im went in to do their service in the Ohel Mo'ed before Aharon, and before his sons; as יהוה had commanded Moshe concerning the Levi'im, so did they unto them.

23 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 24 "This is that which pertains unto the Levi'im: from twenty-five years old and upward they shall go in to perform the

י והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים.

יא והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה .

יב והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים.

יג והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בני והנפת אתם תנופה ליהוה .

יד והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו ללויים.

טו ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה.

טז כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי.

יז כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הפתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי.

יח ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל. יט ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש.

כ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים בן עשו להם בני ישראל.

כא ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם.

כב ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים בן עשו להם.

כג וידבר יהוה אל משה לאמר. כד זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד.

כה ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד.

כו ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם.

service in the work of the Ohel Mo'ed; 25 and from the age of fifty years they shall return from the service of the work, and shall serve no more; 26 but shall minister with their brethren in the Ohel Mo'ed, to keep the charge, but they shall do no manner of service. Thus shall you do unto the Levi'im touching their charges."

BaMidbar Chapter 9

1 And יהוה spoke unto Moshe in the wilderness of Sinai, in the first khodesh of the second year after they were come out of the land of Mitzrayim, saying, 2 "Let B'nei Yisra'el keep the Pesakh in its appointed season. 3 In the fourteenth day of this khodesh, at dusk, you shall keep it in its appointed season; according to all the Khukot of it, and according to all the Mishpatim thereof shall you keep it." 4 And Moshe spoke unto B'nei Yisra'el, that they should keep the Pesakh. 5 And they kept the Pesakh in the first khodesh, on the fourteenth day of the khodesh, at dusk, in the wilderness of Sinai; according to all that יהוה commanded Moshe, so did B'nei Yisra'el. 6 But there were certain men, who were unclean by the dead body of a man, so that they could not keep the Pesakh on that day; and they came before Moshe and before Aharon on that day. 7 And those men said unto him, "We are unclean by the dead body of a man; therefore are we to be kept back, so as not to bring the offering of יהוה in its appointed season among B'nei Yisra'el?" 8 And Moshe said unto them, "Stay you, that I may hear what יהוה will command concerning you." 9 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 10 "Speak unto B'nei Yisra'el, saying, 'If any man of you or of your generations shall be unclean by reason of a dead body, or be in a journey afar off, yet he shall keep the Pesakh unto יהוה ; in 11 the second khodesh on the fourteenth day, at dusk, they shall keep it; they shall eat it with Matzot and bitter herbs; 12 they shall leave none of it unto the morning, nor break a bone thereof; according to all the statute of the Pesakh they shall keep it. 13 But the man that is clean, and is not on a journey, and forbears to keep the Pesakh, that soul shall be cut off from his people; because he brought not the offering of יהוה in its appointed season, that man shall bear his

במדבר פרק ט

אא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְאמֹר.
ב וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ.
ג בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרִבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכֹל חֻקְתּוֹ וְכָכֹל מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ.
ד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח.
ה וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרִבִים בְּמִדְבַּר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל.
ו וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אֶהְרֹן בַּיּוֹם הַהוּא.
ז וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הֵהֱמָה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת קִרְבִּן יְהוָה בְּמוֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
ח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מֵהַ יְצוּהָ יְהוָה לָכֶם.
ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר.
י דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יְהִי טְמֵא לְנֶפֶשׁ אוֹ בַדְרֹךְ רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה.
יא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרִבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מִצּוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֵהוּ.
יב לֹא יִשְׂאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָא וְעָצָם לֹא יִשְׁבְּרוּ בוֹ כְּכֹל חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ.
יג וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבַדְרֹךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיּוֹ כִּי קִרְבֵּן יְהוָה לֹא הַקָּרִיב בְּמוֹעֲדוֹ חָטְאוּ יִשְׂאֵה הָאִישׁ הַהוּא.
יד וְכִי יִגֹּר אֶתְכֶם גֵּר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וְכַמִּשְׁפָּטוֹ כִּן יַעֲשֵׂה חֻקָּה אֶחָת יְהִי לָכֶם וְלַגֵּר וְלְאִזְרַח הָאֶרֶץ.

sin. 14 And if a stranger shall sojourn among you, and will keep the Pesakh unto יהוה , according to the statute of the Pesakh, and according to the ordinance thereof, so shall he do; you shall have one statute, both for the stranger, and for him that is born in the land." 15 And on the day that the Mishkan was reared up the cloud covered the Mishkan, even the Ohel HaEdut; and at evening there was upon the Mishkan as it were the appearance of fire, until morning. 16 So it was always: the cloud covered it, and the appearance of fire by night. 17 And whenever the cloud was taken up from over the Ohel, then after that B'nei Yisra'el journeyed; and in the place where the cloud abode, there B'nei Yisra'el encamped. 18 By the direction of יהוה B'nei Yisra'el journeyed, and by the direction of יהוה they encamped: as long as the cloud abode upon the Mishkan they remained encamped. 19 And when the cloud tarried upon the Mishkan many days, then B'nei Yisra'el kept the charge of יהוה , and journeyed not. 20 And sometimes the cloud was a few days upon the Mishkan; according to the direction of יהוה they remained encamped, and according to the direction of יהוה they journeyed. 21 And sometimes the cloud was from evening until morning; and when the cloud was taken up in the morning, they journeyed; or if it continued by day and by night, when the cloud was taken up, they journeyed. 22 Whether it was two days, or a khodesh, or a year that the cloud tarried upon the Mishkan, abiding thereon, B'nei Yisra'el remained encamped, and journeyed not; but when it was taken up, they journeyed. 23 By the direction of יהוה they encamped, and by the direction of יהוה they journeyed; they kept the charge of יהוה , according to the direction of יהוה by the hand of Moshe.

טו וּבַיּוֹם הַקִּיּוֹם אֶת הַמִּשְׁכָּן כְּסֵה הָעֲנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת וּבָעֶרְבַּי יִהְיֶה עַל הַמִּשְׁכָּן כְּמִרְאֵה אֵשׁ עַד בֹּקֶר.
טז כִּן יִהְיֶה תָמִיד הָעֲנָן יִכְסֶנּוּ וּמִרְאֵה אֵשׁ לַיְלָה.
יז וּלְפִי הָעֲלוֹת הָעֲנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרָי כִּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שָׁם הָעֲנָן שָׁם יִחַנו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
יח עַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי יְהוָה יִחַנו כָּל יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יִחַנו.
יט וּבִהֲאָרִיךְ הָעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ.
כ וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנָן יָמִים מְסֻפָּר עַל הַמִּשְׁכָּן עַל פִּי יְהוָה יִחַנו וְעַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ.
כא וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנָן מְעַרְבַּ עַד בֹּקֶר וְנִעְלָה הָעֲנָן בַּבֹּקֶר וְנִסְעוּ אוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֲנָן וְנִסְעוּ.
כב או יָמִים או חֹדֶשׁ או יָמִים בְּהֲאָרִיךְ הָעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן לְשֹׁכְנֵי עָלָיו יִחַנו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבִהֲעֲלָתוֹ יִסְעוּ.
כג עַל פִּי יְהוָה יִחַנו וְעַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמְרוּ עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה.

BaMidbar Chapter 10

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Make yourself two trumpets of silver; of beaten work shall you make them; and they shall be unto you for the calling of the assembly, and for causing the camps to set forward. 3 And when they shall blow with them, all the assembly shall gather themselves unto you at the door of the Ohel Mo'ed. 4 And if they blow but with one, then the princes, the heads of the thousands of Yisra'el, shall

במדבר פרק י
א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ב עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצֹת כֶּסֶף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמַסַּע אֶת הַמַּחֲנֹת.
ג וּתְקַעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד.
ד וְאִם בְּאַחַת יִתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל.

gather themselves unto you. 5 And when you blow a Teru'ah, the camps that lie on the east side shall take their journey. 6 And when you blow a Teru'ah the second time, the camps that lie on the south side shall set forward; they shall blow Teru'ah for their journeys. 7 But when the congregation is to be gathered together, you shall blow, but you shall not sound Teru'ah. 8 And the sons of Aharon, the kohanim, shall blow with the trumpets; and they shall be to you for a statute forever throughout your generations. 9 And when you go to war in your land against the adversary that oppresses you, then you shall sound a Teru'ah with the trumpets; and you shall be remembered before יהוה your Elohim, and you shall be saved from your enemies. 10 Also in the day of your gladness, and in your Mo'edim, and in your khadashim, you shall blow with the trumpets over your Olot, and over the sacrifices of your Sh'lamim; and they shall be to you for a memorial before your Elohim: I am יהוה your Elohim."

11 And it came to pass in the second year, in the second khodesh, on the twentieth day of the khodesh, that the cloud was taken up from over the Mishkan of the testimony. 12 And B'nei Yisra'el set forward by their stages out of the wilderness of Sinai; and the cloud abode in the wilderness of Paran.

13 And they took their first journey, according to the direction of יהוה by the hand of Moshe. 14 And in the first place the standard of the camp of the children of Yehudah set forward according to their hosts; and over his host was Nakhshon Ben Aminadav. 15 And over the host of the tribe of the children of Issakhar was Netan'el Ben Tzu'ar. 16 And over the host of the tribe of the children of Zevulun was Eli'av Ben Khelon. 17 And the Mishkan was taken down; and the sons of Gershon and the sons of Merari, who bore the Mishkan, set forward. 18 And the standard of the camp of Re'uven set forward according to their hosts; and over his host was Eli-Tzur Ben Shede'ur. 19 And over the host of the tribe of the children of Shimon was Shelumi'el Ben Tzuri-Shadai. 20 And over the host of the tribe of the children of Gad was Eli-Asaf Ben De'u-El. 21 And the Kehatim, the bearers of the Mikdash, set forward, that the Mishkan might be set up against their coming. 22 And the standard of the camp of the

ה ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החגים קדמה.

ו ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם.

ז ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו.

ח ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתים.

ט וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרת ונזפרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם.

י וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם.

יא ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת.

יב ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן.

יג ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה.

יד ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב.

טו ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער.

טז ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן.

יז והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן.

יח ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור.

יט ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישדי.

כ ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל.

כא ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם.

כב ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד.

כג ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור.

כד ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני.

כה ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי.

כו ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרון.

כז ועל צבא מטה בני נפתלי אחרע בן עינן.

כח אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו.

כט ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן

children of Efrayim set forward according to their hosts; and over his host was Eli-Shama Ben Amihud. 23 And over the host of the tribe of the children of Menasheh was Gamli'el Ben Pedah-Tzur. 24 And over the host of the tribe of the children of Binyamin was Avi-Dan Ben Gidoni. 25 And the standard of the camp of the children of Dan, which was the rearward of all the camps, set forward according to their hosts; and over his host was Akhi-Ezer Ben Ami-Shadai. 26 And over the host of the tribe of the children of Asher was Pagi'el Ben Okhran. 27 And over the host of the tribe of the children of Naftali was Akhi-Ra Ben Enan. 28 Thus were the journeyings of B'nei Yisra'el according to their hosts. And they set forward. 29 And Moshe said unto Khovav Ben Re'u'El the Midyani, Moshe's father-in-law, "We are journeying unto the place of which יהוה said, 'I will give it to you;' come with us, and we will do you good; for יהוה has spoken good concerning Yisra'el." 30 And he said unto him, "I will not go; but I will depart to my own land, and to my kindred." 31 And he said, "Leave us not, I pray; forasmuch as you know how we are to encamp in the wilderness, and you shall be to us instead of eyes. 32 And it shall be, if you go with us, yes, it shall be, that whatever good יהוה shall do unto us, the same will we do unto you." 33 And they set forward from Har יהוה three days' journey; and the Aron HaBrit יהוה went before them three days' journey, to seek out a resting-place for them. 34 And the cloud of יהוה was over them by day, when they set forward from the camp. 35 *And it came to pass, when the Aron set forward, that Moshe would say, "Arise, O יהוה , and let Your enemies be scattered; and let those who hate you flee from before you." 36 And when it rested, he said, "Return, O יהוה , unto the myriads of Yisra'el."*

מֹשֶׁה נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
 אֹתוֹ אַתָּן לָכֶם לָכֶה אֲתָנוּ וְהִטַּבְנוּ לָךְ כִּי יְהוָה
 דִּבֶּר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל.
 ל וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלָךְ כִּי אִם אֶל אֶרְצִי וְאֶל
 מוֹלְדֹתַי אֵלָךְ.
 לֹא וַיֹּאמֶר אֵל נָא תֵעֹזֵב אֲתָנוּ כִּי עַל כֵּן יִדְעָתָּ
 חֲנֻתְנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם.
 לִב וְהָיָה כִּי תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטוֹב הַהוּא אֲשֶׁר
 יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהִטַּבְנוּ לָךְ.
 לִג וַיִּסְעוּ מֵהָר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאֶרֶז
 בְּרִית יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר
 לָהֶם מְנוּחָה.
 לִד וַעֲנַן יְהוָה עָלֵיהֶם יוֹמָם בְּנֹסְעֵם מִן הַמַּחֲנֶה.
 לֵה *וַיְהִי בְּנֹסֵעַ הָאֶרֶז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה
 וַיִּפְצוּ אֵיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֹאֵיךָ מִפְּנֵיךָ.
 לוּ וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה רַבּוֹת אֲלֵפֵי
 יִשְׂרָאֵל.

BaMidbar Chapter 11

1 And the people were as murmurers, speaking evil in the ears of יהוה ; and when יהוה heard it, His anger was kindled; and the fire of יהוה burnt among them, and devoured in the uttermost part of the camp. 2 And the people cried unto Moshe; and Moshe prayed unto יהוה , and the fire abated. 3 And the name of that place was

במדבר פרק יא
 א וַיְהִי הָעָם כַּמְתְּאֲנָנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל
 בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה.
 ב וַיִּצְעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל יְהוָה
 וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ.
 ג וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא תִּבְעֵרָה כִּי בְעֵרָה בָּם

called Taverah, because the fire of יהוה burnt among them.

4 And the mixed multitude that was among them fell into lusting; and B'nei Yisra'el also wept on their part, and said, "Would that we were given flesh to eat! 5 We remember the fish, which we were wont to eat in Mitzrayim for nothing; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions, and the garlic; 6 but now our soul is dried away; there is nothing at all; we have nothing but this manna to look to."

7 Now the manna was like coriander seed, and the appearance thereof as the appearance of b'dellium. 8 The people went about, and gathered it, and ground it in mills, or beat it in mortars, and seethed it in pots, and made cakes of it; and the taste of it was as the taste of a cake baked with oil. 9 And when the dew fell upon the camp in the night, manna fell upon it.

10 And Moshe heard the people weeping, family by family, every man at the door of his tent; and the anger of יהוה was kindled greatly; and Moshe was displeased.

11 And Moshe said unto יהוה , "Why have you dealt ill with Your servant? And why have I not found favor in Your sight, that you lay the burden of all this people upon me? 12 Have I conceived all this people? Have I brought them forth, that you should say unto me, 'Carry them in your bosom, as a nursing-father carries the sucking child, unto the land which you swore unto their fathers? 13 How should I have meat to give unto all this people? For they trouble me with their weeping, saying, 'Give us meat, that we may eat.' 14 I am not able to bear all this people myself alone, because it is too heavy for me. 15 And if you deal thus with me, kill me, I pray, out of hand, if I have found favor in Your sight; and let me not look upon my wretchedness."

16 And יהוה said unto Moshe, "Gather unto Me seventy men of the elders of Yisra'el, whom you know to be the elders of the people, and officers over them; and bring them unto the Ohel Mo'ed, that they may stand there with you. 17 And I will come down and speak with you there; and I will take of the Ru'akh which is upon you, and will put it upon them; and they shall bear the burden of the people with you, that you bear it not yourself alone. 18 And say unto the people 'Consecrate yourselves against tomorrow, and you shall eat meat;

אֲשֶׁר יִהְיֶה .

ד וְהָאֶסְפָּסֶף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַווּ תְּאֵנָה וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְכוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֵאָכְלֵנוּ בֶּשֶׂר. ה זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבֹטְחִים וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים.

ו וְעַתָּה נִפְשָׁנוּ יִבֶּשֶׂה אֵין כָּל בְּלִתִּי אֶל הַמָּן עֵינֵינוּ. ז וְהַמָּן כְּזֶרַע גֶּד הוּא וְעֵינֵנו כְּעֵין הַבְּדֹלַח.

ח שָׁטוּ הָעָם וּלְקָטוּ וּטְחָנוּ בְּרַחִים אוּ דָבּוּ בַמִּדְבָּרָה וּבִשְׁלוּ בַפְּרוּר וְעָשׂוּ אֶתֹו עֲגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן.

ט וּבִרְדַת הַטֵּל עַל הַמַּחְנֶה לִילָה יֵרֵד הַמָּן עִלָּיו. י וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעָם בֹּכָה לְמִשְׁפָּחֹתָיו אִישׁ לְפָתַח אֹהֶלוֹ וַיַּחַר אָף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע.

יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לָמָּה הִרְעַתָּ לְעַבְדְּךָ וְלָמָּה לֹא מִצַּתִּי חֹן בְּעֵינֶיךָ לְשׂוֹם אֶת מִשְׁאֵל כָּל הָעָם הַזֶּה עָלַי.

יב הָאֲנֹכִי הִרִיתִי אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה אִם אֲנֹכִי יִלְדִתִּיהוּ כִּי תֹאמַר אֵלַי שְׂאֵהוּ בְּחִיקְךָ כְּאֲשֶׁר יִשְׂאֵה הָאֲמֹן אֶת הַיֶּנֶק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיו.

יג מֵאֵין לִי בֶּשֶׂר לָתֵת לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בֶּשֶׂר וְנֹאכְלָהּ.

יד לֹא אוֹכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי לְשֹׂאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כִבֵּד מִמֶּנִּי.

טו וְאִם כִּכָּה אֶתָּה עֲשֵׂה לִי הִרְגֵנִי נָא הִרְגֵ אִם מִצַּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ וְאֵל אֲרָאָה בְּרַעְתִּי.

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֶסְפָּה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעֶתָ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשִׁטְרֵיו וְלִקְחָתָם אֶתֹם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתִּיצְבוּ שָׁם עִמָּךְ.

יז וַיִּרְדֹּתִי וּדְבַרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאַצְלִתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשִׁמְתִי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אֶתָּךְ בְּמִשְׁאֵה הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אֶתָּה לְבַדְּךָ.

יח וְאֵל הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֵר וְאֲכַלְתֶּם בֶּשֶׂר כִּי בִכְיֹתֶם בְּאֲזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֵאָכְלֵנוּ בֶּשֶׂר כִּי טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בֶּשֶׂר וְאֲכַלְתֶּם.

יט לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם.

כ עַד חֹדֶשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזִכָּרָה יַעַן כִּי מֵאִסְתֶּם אֶת יְהוָה אֲשֶׁר

for you have wept in the ears of יהוה , saying, 'Would that we were given flesh to eat! For it was well with us in Mitzrayim;' therefore יהוה will give you flesh, and you shall eat. 19 You shall not eat one day, nor two days, nor five days, neither ten days, nor twenty days; 20 but a whole khodesh, until it comes out at your nostrils, and it becomes loathsome unto you; because that you have rejected יהוה who is among you, and have troubled Him with weeping, saying, 'Why, now, did we come forth out of Mitzrayim?'" 21 And Moshe said, "The people, among whom I am, are six hundred thousand men on foot; and yet you have said, 'I will give them meat, that they may eat a whole khodesh!' 22 If flocks and herds are slain for them, will they suffice them? Or if all the fish of the sea are gathered together for them, will they suffice them?" 23 And יהוה said unto Moshe, "Is the hand of יהוה waxed short? Now shall you see whether My word shall come to pass unto you or not." 24 And Moshe went out, and told the people the words of יהוה ; and he gathered seventy men of the elders of the people, and set them round about the Ohel. 25 And יהוה came down in the cloud, and spoke unto him, and took of the Ru'akh that was upon him, and put it upon the seventy elders; and it came to pass, that, when the Ru'akh rested upon them, they prophesied, but they did so no more. 26 But there remained two men in the camp, the name of the one was Eldad, and the name of the other Meidad; and the Ru'akh rested upon them; and they were of them that were recorded, but had not gone out unto the Ohel; and they prophesied in the camp. 27 And there ran a young man and told Moshe, and said, "Eldad and Meidad are prophesying in the camp." 28 And Yehoshua Bin Nun, the minister of Moshe from his youth up, answered and said, "My Adon Moshe, shut them in." 29 And Moshe said unto him, "Are you jealous for my sake? Would that all of the people of יהוה were nevi'im, that יהוה would put His Ru'akh upon them!" 30 And Moshe withdrew into the camp, he and the elders of Yisra'el.

31 And there went forth a wind from יהוה , and brought across quails from the sea, and let them fall by the camp, about a day's journey on this side, and a day's journey on the other side, round about the camp, and about two cubits above the face of the earth. 32

בְּקִרְבְּכֶם וּתְבֹכוּ לְפָנָיו לֵאמֹר לָמָּה זֶה יַצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם.
כֹּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֶׁשׁ מֵאוֹת אֶלְפֵי רִגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אֲנֹכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אֹמְרַת בְּשָׂר אֶתֶן לָהֶם וְאֶכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים.
כִּב הֲצֹאן וּבָקָר יִשְׁחַט לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֵת כָּל דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם.
כִּג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִיֵּד יְהוָה תִּקְרָא עֲתָה תִרְאֶה הִיקָרָד דְּבָרֵי אִם לֹא.
כד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל הָעָם אֵת דְּבָרֵי יְהוָה וַיֵּאָסֵף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סָבִיבַת הָאֵהָל.
כה וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֵּל מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְּנוּחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסְפוּ.
כו וַיִּשְׁאָרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּמַחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵיָדָד וַתָּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהִמָּה בְּכַתְּבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֵהָלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֶה.
כז וַיִּרְץ הַנַּעַר וַיַּגִּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמֵיָדָד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֶה.
כח וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלְאִם.
כט וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל עַם יְהוָה גְּבִיאִים כִּי יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם.
ל וַיֵּאָסֵף מֹשֶׁה אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל.
לא וְרוּחַ נֹסֵעַ מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזוּ שְׁלוֹיִם מִן הַיָּם וַיִּטֹּשׁ עַל הַמַּחֲנֶה כְּדָרְדָּר יוֹם כֹּה וּכְדָרְדָּר יוֹם כֹּה סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאֻמָּתִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ.
לב וַיִּקָּם הָעָם כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֵּאָסְפוּ אֶת הַשְּׁלֹו הַמִּמְעִיט אֶסְף עֲשָׂרָה חֻמְרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוּחַ סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה.
לג הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם יָכַרַת וְאַף יְהוָה תָּרָה בְּעַם וַיִּדַּךְ יְהוָה בְּעַם מִכָּה רַבָּה מְאֹד.
לד וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאֻוָּה כִּי שָׁם קָבְרוּ אֶת הָעָם הַמִּתְאֻוִּים.
לה מִקְבֵרוֹת הַתְּאֻוָּה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיְהִיוּ בְּחֲצֵרוֹת.

And the people rose up all that day, and all the night, and all the next day, and gathered the quails; he that gathered least gathered ten heaps; and they spread them all abroad for themselves round about the camp. 33 While the flesh was yet between their teeth, before it was chewed, the anger of יהוה was kindled against the people, and יהוה smote the people with a very great plague. 34 And the name of that place was called Kivrot HaTa'avah, because there they buried the people that lusted. 35 From Kivrot HaTa'avah the people journeyed unto Khatzerot; and they abode at Khatzerot.

BaMidbar Chapter 12

1 And Miryam and Aharon spoke against Moshe because of the Kushite woman whom he had married; for he had married a Kushite woman. 2 And they said, "Has יהוה indeed spoken only with Moshe? Has He not spoken also with us?" And יהוה heard it. 3 Now the man Moshe was very humble, above all the men that were upon the face of the earth. 4 And יהוה spoke suddenly unto Moshe, and unto Aharon, and unto Miryam, "Come out you three unto the Ohel Mo'ed." And they three came out. 5 And יהוה came down in a pillar of cloud, and stood at the door of the Ohel, and called Aharon and Miryam; and they both came forth. 6 And He said, "Hear now My words: if there is a navi among you, I יהוה do make Myself known unto him in a vision, I do speak with him in a dream. 7 My servant Moshe is not so; he is trusted in all My house; 8 with him do I speak face to face, by appearing, and not in dark speeches; and the image of יהוה does he behold; why, then, were you not afraid to speak against My servant, against Moshe?" 9 And the anger of יהוה was kindled against them; and He departed. 10 And when the cloud was removed from over the Ohel, behold, Miryam was leprous, as white as snow; and Aharon looked upon Miryam; and, behold, she was leprous. 11 And Aharon said unto Moshe, "Oh my master, lay not, I pray, sin upon us, for that we have done foolishly, and for that we have sinned. 12 Let her not, I pray, be as one dead, of whom the flesh is half consumed when he comes out of his mother's

במדבר פרק יב

א וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁיטִית אֲשֶׁר לָקַח כִּי אִשָּׁה כַּשִּׁיטִית לָקַח. ב וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אֵךְ בְּמֹשֶׁה דְבַר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דְבַר וַיִּשְׁמַע יְהוָה. ג וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתָאֵם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צְאוּ שְׁלֹשְׁתֵּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם. ה וַיֵּרֵד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם. ו וַיֹּאמֶר שְׁמְעוּ נָא דְבָרֵי אִם יִהְיֶה נְבִיאֵכֶם יְהוָה בְּמִרְאָה אֱלֹוֹי אֲתוֹדַע בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ. ז לֹא כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נְאֻמָּן הוּא. ח פֹּה אֶל פֹּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידוֹת וַתִּמְנַת יְהוָה יְבִיט וּמְדוּעַ לֹא יֵרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמֹשֶׁה. ט וַיִּחַר אַף יְהוָה בָּם וַיִּלֶךְ. י וְהֶעֱנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֻרַעַת כְּשִׁלְגַ וַיִּפֹּן אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֻרַעַת. יא וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֵל נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאָנוּ. יב אֵל נָא תְהִי כַּמֶּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֹּאכֵל חֲצִי בְשָׂרוֹ. יג וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ. יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַבְיָה יָרֵק יָרֵק בְּפִנְיָהּ הֲלֹא תִכְלֹם שְׁבַעַת יָמִים תִּסָּגֵר שְׁבַעַת יָמִים

womb." 13 And Moshe cried unto יהוה , saying, "Heal her now, O El, I beseech you."

14 And יהוה said unto Moshe, "If her father had but spit in her face, should she not hide in shame seven days? Let her be shut up without the camp seven days, and after that she shall be brought in again." 15 And Miryam was shut up without the camp seven days; and the people journeyed not till Miryam was brought in again. 16 And afterward the people journeyed from Khatzerot, and pitched in the wilderness of Paran.

מחוץ למחנה ואחר תאסף.
טו ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם
לא נסע עד האסף מרים.
טז ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר
פארן.

חַפְּתָרָה

Zekhar-Yah Chapter 2

14 'Sing and rejoice, O Bat Tzion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of you, says יהוה . And 15 many nations shall join themselves to יהוה in that day, and shall be My people, and I will dwell in the midst of you'; and you shall know that יהוה Tzeva'ot has sent me unto you. 16 And יהוה shall inherit Yehudah as His portion in Admat HaKodesh, and shall choose Yerushalayim again. 17 Be silent, all flesh, before יהוה ; for He is aroused out of His consecrated habitation.

זְכַרְיָה פָּרַק ב'
יָד רַבִּי וְשִׁמְחֵי בַת צִיּוֹן כִּי הִנְנִי בָּא וְשִׁכְנֵתִי
בְּתוֹכְךָ נְאֻם יְהוָה .
טו וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי
לְעָם; וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ וַיִּדְעֶתָ כִּי יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ.
טז וְנָחַל יְהוָה אֶת יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדָמַת
הַקֹּדֶשׁ; וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם. יז הִס כָּל בָּשָׂר
מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נִעוֹר מִמְּעוֹן קֹדֶשׁוֹ.

Zekhar-Yah Chapter 3

1 And he showed me Yehoshua The Kohen HaGadol standing before the Malakh , יהוה , and HaSatan standing at his right hand to accuse him. 2 And יהוה said unto HaSatan, " יהוה rebuke you, O HaSatan, yes, יהוה that has chosen Yerushalayim rebuke you; is not this man a brand plucked out of the fire?" 3 Now Yehoshua was clothed with filthy garments, and stood before the Malakh. 4 And he answered and spoke unto those that stood before him, saying, "Take the filthy garments from off him." And unto him he said, "Behold, I cause your iniquity to pass from you, and I will clothe you with robes." 5 And I said, "Let them set a fair miter upon his head." So they set a fair miter upon his head, and clothed him with garments; and the Malakh יהוה stood by. 6 And the Malakh יהוה forewarned Yehoshua, saying, 7 "Thus says יהוה Tzeva'ot, 'If you will walk in My ways, and if you will

זְכַרְיָה פָּרַק ג'
א וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי
מְלָאָךְ יְהוָה; וְהִשְׁטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשֹׁטֵנוֹ.
ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשְׁטָן יַגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשְׁטָן
וַיַּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַם; הֲלוֹא זֶה אוֹד
מִצֵּל מֵאֵשׁ.
ג וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים; וְעֹמֵד לִפְנֵי
הַמְּלָאָךְ.
ד וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל הָעֹמְדִים לִפְנֵי לֵאמֹר הִסִּירוּ
הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלָיו; וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה
הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֹנֶיךָ וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחְלָצוֹת.
ה וַאֲמַר יְשִׁימוּ צִנִּיף טְהוֹר עַל רֵאשׁוֹ; וַיְשִׁימוּ
הַצִּנִּיף הַטְּהוֹר עַל רֵאשׁוֹ וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים וּמְלָאָךְ
יְהוָה עֹמֵד.
ו וַיַּעַד מְלָאָךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר.
ז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם בְּדַרְכֵי תֵלֵךְ וְאִם אֶת
מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמַר וְגַם אֶתְּךָ תִּדְוֶן אֶת בֵּיתִי וְגַם

keep My charge, and will also judge My house, and will also keep My courts, then I will give you free access among these that stand by. 8 Hear now, O Yehoshua The Kohen HaGadol, you and your fellows that sit before you; for they are men that are a sign; for, behold, I will bring forth My servant Tzemakh. 9 For behold the stone that I have laid before Yehoshua; upon one stone are seven facets; behold, I will engrave the engraving thereof, says יהוה Tzeva'ot, and I will remove the iniquity of that land in one day. 10 In that day, says יהוה Tzeva'ot, shall you call every man his neighbor under the vine and under the fig tree'."

Zekhar-Yah Chapter 4

1 And the Malakh that spoke with me returned, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep. 2 And he said unto me, "What do you see?" And I said, "I have seen, and behold, a Menorah all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon; there are seven pipes, yes, seven, to the lamps, which are upon the top thereof; 3 and two olive trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof." 4 And I answered and spoke to the Malakh that spoke with me, saying, "What are these, my Adon?" 5 Then the Malakh that spoke with me answered and said unto me, "Do you not know what these are?" And I said, "No, my Adon." 6 Then he answered and spoke unto me, saying, "This is the D'var יהוה unto Zerubavel, saying, 'Not by might, nor by power, but by My Ru'akh, says יהוה Tzeva'ot. 7 Who are you, O great mountain before Zerubavel? You shall become a plain; and he shall bring forth the top stone with shoutings of 'Grace, grace, unto it'."

תִּשְׁמַר אֶת חֲצָרֵי וְנִתְתִּי לְךָ מֵהַלְכִים בֵּין הָעַמֻּדִים הָאֵלֶּה.
ח שְׁמַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתְּךָ וְרֵעֶיךָ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי אֲנֹשִׁי מוֹפֵת הַמָּה: כִּי הִנְנִי מֵבִיא אֶת עֲבָדֵי צָמַח.
ט כִּי הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנַי יְהוֹשֻׁעַ עַל אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם; הִנְנִי מִפְתַּח פְּתָחָהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת עֵזֶן הָאָרֶץ הִיא בְּיוֹם אֶחָד.
י בְּיוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֵל תַּחַת גֶּפֶן וְאֵל תַּחַת תְּאֵנָה.

זְכַרְיָה פֶּרֶק ד'

א וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לְפָנַי מִלְּאֵךְ יְהוָה; וְהִשְׁטֵן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ.
ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל הַשְׁטֵן יַגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשְׁטֵן וַיַּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַם; הֲלוֹא זֶה אוֹד מִצֵּל מַאֲשׁ.
ג וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים; וְעֹמֵד לְפָנַי הַמִּלְּאֵךְ.
ד וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵל הָעַמֻּדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הֲסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעַלְיוֹ; וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֲעִבְרָתִי מֵעַלְיָךְ עוֹנֵךְ וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מִחֻלְצוֹת.
ה וַאֲמַר יְשִׁימוּ צְנִיף טְהוֹר עַל רֵאשׁוֹ; וַיְשִׁימוּ הַצְּנִיף הַטְּהוֹר עַל רֵאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁהוּ בְּגָדִים וּמִלְּאֵךְ יְהוָה עֹמֵד.
ו וַיַּעַד מִלְּאֵךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר.
ז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם בְּדַרְכֵי תִלְךְ וְאִם אֶת מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמַר וְגַם אֶתְּךָ תִּדְּוִן אֶת בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמַר אֶת חֲצָרֵי וְנִתְתִּי לְךָ מֵהַלְכִים בֵּין הָעַמֻּדִים הָאֵלֶּה.
ח שְׁמַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתְּךָ וְרֵעֶיךָ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי אֲנֹשִׁי מוֹפֵת הַמָּה: כִּי הִנְנִי מֵבִיא אֶת עֲבָדֵי צָמַח.
ט כִּי הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנַי יְהוֹשֻׁעַ עַל אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם; הִנְנִי מִפְתַּח פְּתָחָהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת עֵזֶן הָאָרֶץ הִיא בְּיוֹם אֶחָד.
י בְּיוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֵל תַּחַת גֶּפֶן וְאֵל תַּחַת תְּאֵנָה.

Tehillah (Psalm) 68

1 For the Leader. A Mizmor of David, a Song. 2 Let Elohim arise, let His enemies be scattered; and let them that hate Him flee from before Him. 3 As smoke is driven away, so drive them away; as wax melts before the fire, so let the wicked perish at the presence of Elohim. 4 But let the Tzadikim be glad, let them exult before Elohim; yes, let them rejoice with gladness. 5 Sing unto Elohim, sing praises to His Name; extol Him that rides upon the skies, whose Name is Yah; and exult before Him. 6 A father of the fatherless, and a judge of the widows, is Elohim in His set-apart habitation. 7 Elohim makes the solitary to dwell in a house; He brings out the prisoners into prosperity; the rebellious dwell but in a parched land. 8 O Elohim, when You went forth before Your people, when You did march through the wilderness, Selah, 9 The earth trembled, the heavens also dropped at the presence of Elohim; even yon Sinai trembled at the presence of Elohim, the Elohim of Yisra'el. 10 A bounteous rain did You pour down, O Elohim; when Your inheritance was weary, You did confirm it. 11 Your flock settled therein; You did prepare in Your goodness for the poor, O Elohim. 12 Adonai gives the word; those who declare the good news are a great army. 13 Kings of armies flee, they flee; and she that tarries at home divides the spoil. 14 When you lie among the sheepfolds, the wings of the dove are covered with silver, and her pinions with the shimmer of gold. 15 When Shadai scatters kings therein, it snows in Tzalmon. 16 A mountain of Elohim is the mountain of Bashan; a mountain of peaks is the mountain of Bashan. 17 Why do you look askance, you mountains of peaks, at the mountain which Elohim has desired for His abode? Yes, יהוה will dwell therein forever. 18 The chariots of Elohim are myriads, even thousands upon thousands; Adonai is among them, as in Sinai, in Kodesh. 19 You have ascended on high, You have recaptured the captives; You have taken gifts to mankind. And even among the rebellious, Yah, Elohim, is to dwell. 20 Blessed is Adonai, day by day He bears our burden, even the Elohim who is our

תְּהִלִּים פָּרָק סח

א לְמַנְצַח לְדוֹד מִזְמוֹר שִׁיר.
 ב יְקוּם אֱלֹהִים יְפוצוּ אוֹיְבָיו; וַיִּנוֹסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפְּנָיו.
 ג כְּהַנְדִף עֶשֶׁן תִּנְדֹף: כְּהִמַס דוֹג מִפְּנֵי אֵשׁ יֵאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים.
 ד וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים; וַיִּשְׂשִׂוּ בְשִׂמְחָה.
 ה שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זְמֵרו שְׁמוֹ: סֵלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיַה שְׁמוֹ; וְעִלְזוּ לִפְנָיו.
 ו אָבִי יְתוּמִים וְדִין אֱלֹהִים בְּמַעוֹן קִדְשׁוֹ.
 ז אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת; אֵךְ סוֹרְרִים שְׂכָנו צְחִיחָה.
 ח אֱלֹהִים בְּצֵאתָךְ לִפְנֵי עַמֶּךָ; בְּצַעֲדְךָ בִישִׁימוֹן סָלָה.
 ט אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים: זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 י גַּשְׁם נְדָבוֹת תִּגִּיף אֱלֹהִים; נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנֶתָה.
 יא חִיתְךָ יִשְׁבוּ בָּהּ; תִּכֵּן בְּטוֹבֶתְךָ לְעֵנֵי אֱלֹהִים.
 יב אֲדֹנָי יִתֵּן אִמְרָךְ; הַמְבַשְׂרוֹת צָבָא רַב.
 יג מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדְדוֹן יִדְדוֹן; וְנֹת בֵּית תַּחֲלֵק שָׁלָל.
 יד אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׂפֹתַיִם: כִּנְפֵי יוֹנָה נַחֲפָה בְּכֶסֶף; וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֵק תְּרוּץ.
 טו בְּפָרֶשׁ שְׂדֵי מַלְכִים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן.
 טז הֵר אֱלֹהִים הֵר בְּשֵׁן: הֵר גְּבַנְגִים הֵר בְּשֵׁן.
 יז לָמָּה תִרְצְדוֹן הָרִים גְּבַנְגִים: הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ; אֶף יֵהוּהוּ יִשְׁכֵן לְנֶצַח.
 יח רֹכֵב אֱלֹהִים רִבְתִּים אֶלְפֵי שְׁנֵאָן; אֲדֹנָי בָּם סִינַי בְּקִדְשׁוֹ.
 יט עֲלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוֹת בְּאָדָם; וְאֶף סוֹרְרִים לְשִׁכֵן יֵהוּהוּ אֱלֹהִים.
 כ בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם: יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סָלָה.
 כא הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת: וְלִיְהוּהוּ אֲדֹנָי לְמֹת תִּצְאוֹת.
 כב אֵךְ אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אִיְבָיו: קִדְקַד שְׁעָר מִתְּהַלֵּךְ בְּאַשְׁמֹיו.
 כג אִמְרָ אֲדֹנָי מִבְּשֵׁן אָשִׁיב; אָשִׁיב מִמְצָלוֹת יָם.

Salvation. Selah. 21 God is unto us an God of Salvations; and unto יהוה Adonai belong the issues of death. 22 Surely Elohim will smite through the head of His enemies, the hairy scalp of him that goes about in his guiltiness. 23 Adonai said, "I will bring back from Bashan, I will bring them back from the depths of the sea; 24 That your foot may wade through blood, that the tongue of your dogs may have its portion from your enemies." 25 They see Your goings, O Elohim, even the goings of my Elohim, my Melekh, in Kodesh. 26 The singers go before, the minstrels follow after, in the midst of damsels playing upon timbrels. 27 "Bless Elohim in full assemblies, even Adonai, you that are from the fountain of Yisra'el." 28 There is Binyamin, the youngest, ruling them, the princes of Yehudah their council, the princes of Zevulun, the princes of Naftali. 29 Your Elohim has commanded your strength; be strong, O Elohim, You that have wrought for us 30 Out of Your Heikhal at Yerushalayim, where kings shall bring presents unto You. 31 Rebuke the wild beast of the reeds, the multitude of the bulls, with the calves of the peoples, every one submitting himself with pieces of silver; He has scattered the peoples that delight in war! 32 Nobles shall come out of Mitzrayim; Kush shall hasten to stretch out her hands unto Elohim. 33 Sing unto Elohim, you kingdoms of the earth; O sing praises unto Adonai; Selah. 34 To Him that rides upon the heaven of heavens, which are of old; lo, He utters His voice, a mighty voice. 35 Ascribe strength unto Elohim; His majesty is over Yisra'el, and His strength is in the skies. 36 Awesome is Elohim out of your Mikdashim; the Elohim of Yisra'el, He gives strength and power unto the people; blessed is Elohim.

כד לַמַּעַן תִּמְחַץ רַגְלֶךָ בַּדָּם: לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאֲיִבִים מִנְהוּ.
כֹּה רָאוּ הַלֵּיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים; הַלֵּיכוֹת אֵלַי מְלָכֵי בִקְדָשׁ.
כּו קִדְמוּ שָׂרִים אַחַר נִגְנִים; בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת.
כז בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים; אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל.
כח שֵׁם בְּנִימֵן צָעִיר רִדְם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם; שָׂרֵי זְבֻלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי.
כט צֹוֹה אֱלֹהֶיךָ עֲזֹךְ: עוֹזֶה אֱלֹהִים זֹו פָּעֵלֶתָ לָנוּ.
ל מִהֵיכַלְךָ עַל יְרוּשָׁלַם לָךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שֵׁי.
לא גָּעַר חַיִּת קִנְיָה עֲדַת אַבִּירִים בְּעִגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרִצֵי כֶסֶף; בְּזֵר עַמִּים קָרְבוֹת יַחְפְּצוּ.
לב יֶאֱתָיו חֲשַׁמְנִים מִנִּי מִצְרַיִם; כּוֹש תִרְיֵץ יִדְיוֹ לְאֱלֹהִים.
לג מִמְּלֻכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים; זָמְרוּ אֲדֹנָי סִלְהָ.
לד לָרֶכֶב בְּשָׁמֵי שָׁמַי קָדָם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז.
לה תִּנְנוּ עֹז לְאֱלֹהִים: עַל יִשְׂרָאֵל גִּאֲוָתוֹ; וְעֹזוֹ בְּשַׁחֲקִים.
לו נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ: אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם; בָּרוּךְ אֱלֹהִים.

מִשְׁנֵה הַחֹדֶשׁ זֶרֶם

Ivrim Chapter 4

1 Let us therefore fear, while the promise of entering into His rest remains, lest some amongst you find they are prevented from entering. 2 For HaB'sorah was declared to us as it was to them also, but HaDavar, which they heard, did not benefit them, because it was not mixed with trust by those who heard it. 3 But we who have trusted will enter into rest, as He said, "As I

מעשׂאגרת שאול אל העברים פרק ד
א לָכֵן נִירָא, פֶּן בְּעוֹד עוֹמְדַת הַבְּטַחַת הַבְּנִיָּסָה אֶל מְנוּחָתוֹ, יִמְצֵא אִישׁ מִכֶּם נִמְנַע מִלְּהַבְּנִים.
ב הֵן גַּם אֲנַחְנוּ הַתְּבַשְׂרָנוּ כְּמוֹהֶם, אֲךָ לֹא הוֹעִיל לָהֶם הַדְּבָר שֶׁשָּׁמְעוּ, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיָה מְעֻרָב בְּאִמּוּנָה לְשׁוֹמְעָיו.
ג אֲבָל אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים אֶל הַמְּנוּחָה, אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר

have sworn in my wrath, they shall not enter into my rest;" for behold, the works of Elohim were from the very foundation of the world. 4 For He said concerning Shabbat, "Elohim rested on the seventh day from all His works." 5 And here again He said, "They shall not enter into my rest." 6 There was a chance for some to enter therein, but they to whom HaB'sorah was first declared did not enter because they would not listen; 7 and again, after a long time He appointed another day, as it is written above; for David said, "Today, if you hear His voice, harden not your hearts." 8 For if Yehoshua Bin Nun had given them rest, he would not afterward have spoken of another day. 9 Therefore, for the people of Elohim, doing Shabbat remains. 10 For he who has entered into His rest also has ceased from his own works, as Elohim did from His.

11 Let us strive therefore to enter into that rest, lest any man fall like those who were disobedient. 12 For the D'var HaElohim is living, and powerful, and sharper than any two-edged sword, piercing even to the point of division between soul and spirit, and between the joints and marrow and bones, and is a discerner of the thoughts and intents of the heart. 13 And there is no creature hidden from His sight; but all things are naked and open before the eyes of Him to whom we are to answer. 14 We have, therefore, a great Kohen Gadol who has ascended into heaven, Yeshua HaMashi'akh, Ben HaElohim; let us remain firm in confessing Him. 15 For we do not have a Kohen Gadol who cannot share our infirmities, but we have one who was tempted with everything as we are, and yet without sin. 16 Let us, therefore, come in confidence to the throne of His compassion, that we may obtain mercy and find compassion to help in time of need.

הָאֱמֵנוּ, בְּרַם כְּמוֹ שֶׁאָמַר: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי
אִם יְבוֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי; שֶׁהָרִי מַעֲשֵׂי אֱלֹהִים הָיוּ
מִתְחִלַּת הָעוֹלָם;
ד כְּפִי שֶׁאָמַר עַל הַשַּׁבָּת: וַיִּשְׁבַּת אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכְתּוֹ.
ה וְכֵן עוֹד אָמַר: אִם יְבוֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי.
ו לְכֵן מִכִּיּוֹן שֶׁהִיָּתָה אֶפְשָׁרוּת שֶׁאֲחָדִים יִכְנָסוּ
אֵלֶיהָ, וְהִלְלוּ שֶׁהִתְבַּשְׂרוּ רֵאשׁוּנִים לֹא נִכְנָסוּ
מִפְּנֵי שְׁלֹא צִיָּתּוּ,
ז שׁוֹב קָבַע יוֹם אַחֵר, לְאַחַר זְמַן רַב, כְּכַתּוּב
לְעֵיל שֶׁאָמַר דָּוִד: הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ, אֵל
תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם;
ח שֶׁהָרִי אֵלּוֹ הִנִּיחַ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן, לֹא הָיָה
אוֹמֵר אַחֲרֵי כֵן עַל יוֹם אַחֵר.
ט לְכֵן נִשְׁאָר לְעַם אֱלֹהִים לְשַׁבָּת;
י כִּי הִנְכַנְסוּ אֶל מְנוּחָתוֹ נַח גַּם הוּא מִמְּלָאכְתּוֹ
כְּמוֹ הָאֱלֹהִים מִשְׁלוֹ.
יֵא לְכֵן נִשְׁקַד לְהַכְנִס לְמְנוּחָהּ הַהִיא, פֶּן נִפְּל כְּמוֹ
הִלְלוּ אֲשֶׁר לֹא צִיָּתּוּ;
יב כִּי חֵי הוּא דְבַר הָאֱלֹהִים וּפּוֹעֵל הַכֹּל, וְחַד הוּא
מִחֲרַב פִּיפִיּוֹת וְחוֹדֵר עַד לְהַבְדִּיל בֵּין הַנֶּפֶשׁ
לְרוּחַ וּבֵין הַפְּרָקִים לְמַח הָעֵצָמוֹת, וְשׁוֹפֵט אֶת
הַמַּחְשְׁבוֹת וְאֶת הַהִרְהוּרִים שֶׁל הַלֵּב.
יג וְאִין בְּרִיָּה נִסְתָּרַת מִלְּפָנָיו, אֵלֶּא הַכֹּל חֲשׁוּף
וְגִלּוּי לְעֵינָיו מִי שֶׁלְּפָנָיו נוֹתְנִים אָנוּ דִּין וְחֲשָׁבוֹן.
יד וּבְכֵן מִכִּיּוֹן שֶׁיֵּשׁ לָנוּ כְּהֵן גְּדוֹל נִעְלָה, יִשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ בֶּן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָלָה לְשָׁמַיִם, נִחְזִיקָה
בְּהוֹדָאתּוֹ;
טו כִּי אִין לָנוּ כְּהֵן גְּדוֹל אֲשֶׁר אֵינּוּ יָכוֹל לְחַוֵּשׁ
עִמָּנוּ אֶת חֲלָשְׁתָּנוּ, אֵלֶּא אֲשֶׁר מְנַסֶּה בְּכָל דְּבַר
כְּמוֹנוֹ מִבְּלִי חֲטָא.
טז לְכֵן נִתְקַרַב בְּבִטְחָה לְכַס חֲסִדוֹ, לְמַעַן נִשְׂא
רַחֲמִים וְנִמְצָא חֲסִד לְעִזְרָה בְּעַת צָרָה.

Luka Chapter 17

11 And it came to pass while Yeshua was going to Yerushalayim, He went through Shomron which is towards the Galil. 12 And when He drew near to enter a village, He was met by ten lepers, and they stood afar off; 13 and they lifted their voices saying, "O Yeshua, Adoneinu, have mercy on us." 14 And when He saw them He said to them, "Go show yourselves to the Kohanim." And while they were going, they were

לוקא פרק יז

יֵא וְכַאֲשֶׁר הֵלֵךְ יֵשׁוּעַ לִירוּשָׁלַיִם, עָבַר בֵּין
הַשׁוֹמְרוֹן לְגַלִּיל.
יב וּכְשֶׁהָיָה קְרוֹב לְהַכְנִס לְכַפָּר אַחַד, פָּגְשׁוּהוּ
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִצָּרְעִים; וְהֵם עָמְדוּ מֵרְחוֹק,
יג וְנִשְׂאוּ קוֹלָם וְאָמְרוּ: רַבֵּנוּ יֵשׁוּעַ, רַחֵם עָלֵינוּ.
יד וְכַאֲשֶׁר רָאָה אוֹתָם, אָמַר לָהֶם: לָכוּ הֲרֹאוּ
עֲצֻמְכֶם לַכֹּהֲנִים. וּבִלְכַתֶּם גִּטְהֵרוּ.

cleansed. 15 But one of them, when he saw that he was cleansed, turned back, and with a loud voice praised Elohim. 16 And he fell on his face at the feet of Yeshua, thanking Him; and this one was a Shomroni. 17 Yeshua, answering, said, "Were there not ten who were cleansed? Where are the nine? 18 Why did they separate themselves so as not to come and give praise to Elohim, except this man who is of a strange people?" 19 And He said to him, "Arise, go; your Emunah has given you life." 20 When some of the P'rushim asked Yeshua when Malkhut HaElohim would come, He answered, saying to them, "Malkhut HaElohim does not come by observation. 21 Neither will they say, 'Behold, it is here!' or, 'behold, it is there!' For behold, Malkhut HaElohim is within you." 22 And He said to His Talmidim, "The time will come when you will covet to see one of the days of Ben HaAdam, and you will not see it. 23 And if they should say to you, 'Behold, He is here!' And 'Behold, He is there!' do not go. 24 For just as the lightning flashes from the sky, and all under the sky is lighted, such will be the day of Ben HaAdam. 25 But first He must suffer a great many things, and be rejected by this generation. 26 Just as it happened in the days of No'akh, such will it be in the days of Ben HaAdam. 27 For they were eating and drinking, and marrying, and giving in marriage, until the day when No'akh entered the ark, and the flood came and destroyed every man. 28 And again, just as it happened in the days of Lot, they were eating and drinking, and buying and selling, and planting and building; 29 but in the day when Lot went out of S'dom, יהוה sent down a rain of fire and sulfur from Heaven, and destroyed them all. 30 Such will it be in the day when Ben HaAdam appears. 31 In that day, he who is on the roof, with his clothes in the house, will not come down to take them; and he who is in the field will not turn back. 32 Just remember Lot's wife. 33 He who desires to save his life shall lose it; and he who loses his life shall save it. 34 I say to you that in that very night two will be in one bed; one will be taken and the other forsaken. 35 And two women will be grinding together; one will be taken and the other forsaken. 36 Two will be in the field; one will be taken and the other forsaken." 37 They answered, saying to Him,

טו אָבֵל אֶחָד מֵהֶם, כִּרְאוֹתָו שְׁנִטָּהָר, חָזַר וּבְקוֹל
רָם שָׁבַח אֶת הָאֱלֹהִים,
טז וּנְפֹל עַל פְּנָיו לְרַגְלֵי יֵשׁוּעַ וְהוֹדָה לוֹ. וְהוּא
שׁוֹמְרוֹנִי הָיָה.
יז עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר: הָאֵם לֹא הָיוּ עֲשָׂרָה הֶלְלוּ
שְׁנִטָּהָרוּ? אֵיפֹה הֵם הִתְשַׁעָּה?
יח הָאֵם הִלְכוּ וְלֹא יָבוֹאוּ וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לְאֱלֹהִים,
מִלֵּבֵד זֶה אֲשֶׁר מֵעַם נְכָרִי הוּא?
יט וְאָמַר לוֹ: קוּם, לֵךְ; אֱמוּנַתְךָ הִחִיתָה אוֹתְךָ.
כ וּכְבֹאֲשֶׁר שָׁאַלוּ אֶת יֵשׁוּעַ כִּמָּה מִן הַפְּרוּשִׁים
מָתִי תָבוֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים, עָנָה וְאָמַר לָהֶם: אֵין
מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בָּאָה בְּהַבְחָנוֹת.
כא וְאֵין אוֹמְרִים, הֲנֵה פֹה הִיא, וְהֲנֵה שָׁם הִיא,
כִּי הֲנֵה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּקִרְבְּכֶם הִיא.
כב וְאָמַר לְתַלְמִידָיו: יָבוֹאוּ יָמִים שֶׁתִּשְׁתַּוְּקוּקוּ
לְרְאוֹת אֶחָד מִיָּמֵי בֶן הָאָדָם וְלֹא תִרְאוּ.
כג וְאֵם יֹאמְרוּ לָכֶם, הֲנֵה פֹה הוּא, וְהֲנֵה שָׁם
הוּא, אֵל תֵּלְכוּ;
כד כִּי כִמוֹ שֶׁהַבְּרֵק מִבְּרִיק מִן הַשָּׁמַיִם וּמֵאִיר
הַכֹּל תַּחַת הַשָּׁמַיִם, כִּךָּ יִהְיֶה בֶן הָאָדָם בְּיוֹמוֹ.
כה אָבֵל תַּחֲלָה עֵתִיד הוּא לְסַבֵּל רַבּוֹת וּלְהִדְחוֹת
עַל יְדֵי הַדּוֹר הַזֶּה.
כו וּכְמוֹ שֶׁהָיָה בְּיָמֵי נֹחַ, כִּךָּ יִהְיֶה בְּיָמֵי בֶן הָאָדָם;
כז שֶׁהָיוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים וְנוֹשְׂאִים נָשִׁים וְנוֹתְנִים
אוֹתָן לְגַבְרִים, עַד לְיוֹם שֶׁנִּכְנַס נֹחַ לַתֶּבֶה, וּבֹא
הַמַּבּוּל וְהַשְּׁמִיד כָּל אִישׁ.
כח וּכְמוֹ שֶׁהָיָה שׁוֹב בְּיָמֵי לוֹט, שֶׁהָיוּ אוֹכְלִים
וְשׁוֹתִים וְקוֹנִים וּמוֹכְרִים, וְהָיוּ נוֹטְעִים וּבוֹנִים,
כט אַךְ בְּיוֹם שֶׁיֵּצֵא לוֹט מִסְּדוֹם, הַמְטִיר יְהוָה
אֵשׁ וּגְפָרִית מִן הַשָּׁמַיִם וְהַשְּׁמִיד אֶת כָּלָם,
ל כִּךָּ יִהְיֶה בְּיוֹם שֶׁיִּתְגַּלֶּה בֶן הָאָדָם.
לא בְּיוֹם הַהוּא, מִי שֶׁעַל הַגַּג וּכְלָיו בַּבַּיִת, אֵל
יֵרֵד לְקַחַת אוֹתָם; וּמִי שֶׁבַּשְּׂדֵה אֵל יִסֵּב לְאַחֲזָרָיו.
לב זָכְרוּ אֶת אֲשֶׁת לוֹט. לֵג מִי שֶׁרוֹצֵה לְהוֹשִׁיעַ
אֶת נַפְשׁוֹ יֵאבְדָּנָה, וּמִי שֶׁיֵּאבֵד אֶת נַפְשׁוֹ
יוֹשִׁיעָנָה.
לד אוֹמַר אֲנִי לָכֶם, שֶׁבְּלִילָה הַהוּא שְׁנַיִם יִהְיוּ
בְּמִטָּה אַחַת; אֶחָד יִלְקַח וְהָאֲחֵר יַעֲזֹב.
לה וּשְׁתֵּים תִּהְיֶינָה טוֹחֲנוֹת יַחַד, אַחַת תִּלְקַח
וְהָאֲחֵרָת תַּעֲזֹב.
לו שְׁנַיִם יִהְיוּ בַּשְּׂדֵה; אֶחָד יִלְקַח וְהָאֲחֵר יַעֲזֹב.
לז עֲנוּ וְאָמְרוּ לוֹ: לֵאמֹן, אֲדוֹנֵינוּ? אָמַר לָהֶם: הֵיכֵן
שֶׁהַגּוֹף, שָׁם יִתְקַבְּצוּ הַנְּשָׂרִים.

“Adoneinu, to what place?” He said to them,
“Wherever the Guf is, there will the eagles gather.”

Luka Chapter 18

1 He also spoke to them a mashal, that they should pray always and not get weary. 2 “There was a judge in a city, who neither feared Elohim nor regarded men. 3 And there was a widow in that city who used to come to him, saying, ‘Avenge me of my accuser.’ 4 And he would not for a long time; but afterwards he said within himself, ‘Though I am not afraid of Elohim and have no regard for men, 5 yet because this widow troubles me, I will avenge her, so that she may not keep coming and annoying me.’” 6 Then Adoneinu said, “Hear what the unjust judge said. 7 Would not Elohim avenge his chosen ones much more, who call upon Him day and night, and He has patience with them? 8 I say to you, He will avenge them promptly. But when Ben HaAdam comes, will He find Emunah on the earth?”

9 And He spoke this mashal against the men who relied upon themselves, that they were righteous, and despised every other man: 10 “Two men went up to the Heikhal to pray, one a Parush, and the other a tax collector. 11 And the Parush stood by himself, and prayed thus: ‘O Elohim, I thank you that I am not like the rest of men, extortionists, covetous, adulterers, and not like this tax collector. 12 But I fast twice a week, and I give tenth-parts on everything I earn.’ 13 But the tax collector stood afar off, and he would not even lift up his eyes to Heaven, but smote his breast, saying, ‘O Elohim, be merciful to me, a sinner.’ 14 I say to you that this man went down to his house more righteous than the Parush. For everyone who exalts himself will be humbled; and everyone who humbles himself will be exalted.”

לוקא פרק יח

א אָמַר לָהֶם גַּם מִשָּׁל, כְּדֵי שִׁיתְּפַלְלוּ בְּכָל עֵת
וְלֹא יִרְפוּ;

ב שׁוֹפֵט אֶחָד הָיָה בְּעִיר אַחַת, אֲשֶׁר מֵאֱלֹהִים
לֹא הָיָה יָרֵא, וּבְבִגְי אָדָם לֹא נִהְגַּ כְּבוֹד.

ג וְאִלְמָנָה אַחַת הָיְתָה בְּעִיר הַהִיא, וְהִיתָה בָּאָה
אֵלָיו וְאוֹמֶרֶת, שְׁפֹטֵנִי מִבְּעַל דֵּינִי.

ד וְלֹא רָצָה זְמַן רַב, אַבְּל אַחֲרֵי כֵן אָמַר לְעַצְמוֹ,
גַּם אִם מֵאֱלֹהִים אֵינְנִי יָרֵא וּבְבִגְי אָדָם אֵינְנִי נוֹהֵג
כְּבוֹד,

ה וְגַם אִם מִפְּנֵי שֶׁהֵאֲלֵמָנָה הַזֹּאת מִיַּגְעַת אוֹתִי,
אֶעֱשֶׂה אֶת מִשְׁפָּטָהּ כְּדֵי שֶׁלֹּא תָּבוֹא בְּכָל עֵת
וְתִטְרִידֵנִי.

ו וְאָמַר אֲדוֹנֵינוּ: שִׁמְעוּ מֵה שֶׁאָמַר שׁוֹפֵט הָעוֹלָה.
ז וְהָאֱלֹהִים הָאֵם לֹא כָּל שָׁכֵן יַעֲשֶׂה אֶת מִשְׁפָּט
בְּחִירָיו הַקּוֹרְאִים אֵלָיו יוֹמֵם וְלַיְלָה, וַיֹּאֲרִיךְ רוּחוֹ
עֲלֵיהֶם?

ח אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שִׁיעֲשֶׂה אֶת מִשְׁפָּטֶם מֵהַר.
בְּרַם יָבוֹא בֵּן הָאָדָם וְכִי יִמְצָא אֱמוּנָה בְּאֶרֶץ?

ט וְאָמַר אֶת הַמִּשָּׁל הַזֶּה נֶגַד הָאֲנָשִׁים שֶׁבָּטְחוּ
בְּעַצְמָם שֶׁהֵם צְדִיקִים, וּבָזוּ לְכָל אָדָם:

י שְׁנֵי אֲנָשִׁים עָלוּ לְהִיכָל לְהַתְּפַלֵּל, אֶחָד פָּרוּשׁ
וְהָאֲחֵר מוֹכֵס.

יא וְהַפָּרוּשׁ עָמַד בֵּינוּ לְבֵין עַצְמוֹ וְהִתְּפַלֵּל כֹּךְ:
אֱלֹהִים, מוֹדָה אֲנִי לָךְ עַל שֶׁאֵינְנִי כְּשֶׁאָר
הָאֲנָשִׁים, גְּזֻלָּנִים וְעוֹשֵׂקִים וְנוֹאֲפִים, וְלֹא כִּמוֹ
הַמוֹכֵס הַזֶּה;

יב אֲלֹא אֲנִי עָם פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ, וּמִמְעַשֵּׂר כָּל מָה
שֶׁאֲנִי מְרוֹיַח.

יג אַבְּל הַמוֹכֵס עָמַד מִרְחוֹק וְלֹא רָצָה אֲפֹלוּ
לְהָרִים אֶת עֵינָיו לְשָׁמַיִם, אֲלֹא טָפַח עַל חֻזְהוֹ
וְאָמַר, אֱלֹהִים, רַחֵם עָלַי הַחוּטָא.

יד אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׁזֵה יָרַד לְבֵיתוֹ מִצְדָּק יוֹתֵר
מִהַפָּרוּשׁ הַהוּא; כִּי כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יְרוֹמֵם אֶת
עַצְמוֹ יִשְׁפַּל, וְכָל מִי שִׁישְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ יְרוֹמֵם.

